

32004L0012

L 47/26

EIROPAS SAVIENĪBAS OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

18.2.2004.

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2004/12/EK
(2004. gada 11. februāris),
ar ko groza Direktīvu 94/62/EK par iepakojumu un izlietoto iepakojumu**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, jo īpaši tā 95. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru un ņemot vērā Samierināšanas komitejas 2003. gada 17. decembrī apstiprināto kopīgo dokumentu ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Atbilstoši Direktīvai 94/62/EK ⁽⁴⁾ Padomei ne vēlāk kā sešus mēnešus pirms tāda piecu gadu posma beigām, kas sācies dienā, līdz kurai minētā direktīva ir bijusi jāievieš valsts tiesību aktos, jānosaka nākamā piecu gadu posma mērķi.
- (2) Direktīvā 94/62/EK noteiktā "iepakojuma" definīcija sīkāk jāprecizē, ieviešot konkrētus kritērijus un pielikumā iekļaujot skaidrojošus piemērus. Lai sasniegtu pārstrādei noteiktos augstos mērķus, jāveicina novatorisku, videi draudzīgu un stabilu pārstrādes procesu attīstība. Dažādie pārstrādes paņēmieni jānovērtē, lai sagatavotu šo paņēmieni definīcijas.
- (3) Nosakot pārstrādes mērķus katrai atkritumvielai atsevišķi, jāņem vērā aprites ciklu novērtējumi un izmaksu un labumu analīzes, kas ir skaidri parādījušas starpību gan starp dažādu iepakojuma materiālu pārstrādes izmaksām, gan starp to pārstrādes priekšrocībām, un jāveicina iekšējā tirgus vienotība šo materiālu pārstrādes jomā.
- (4) Jāpalielina izlietotā iepakojuma reģenerācija un pārstrāde, lai samazinātu tā ietekmi uz vidi.

(5) Dažām dalībvalstīm, kurām to īpašo apstākļu dēļ jāva pārceļ Direktīvā 94/62/EK norādīto reģenerācijas un pārstrādes mērķu sasniegšanai paredzēto termiņu, jāpiespīr atkārtots, taču ierobežots termiņa pagarinājums.

(6) Eiropas Parlaments, Padome un Komisija vienojas par to, ka attiecībā uz šīs direktīvas mērķiem valstīm, kas pievienojas, jāpiemēro pagaidu atkāpes. Tas jāizlemj, pamatojoties uz to valstu, kas pievienojas, pieprasījumiem piemērot atkāpes, kas attiecībā uz Čehiju, Igauniju, Kipru, Lietuvu, Slovēkiju, Slovēniju un Ungāriju principā ilgtu līdz, vēlākais, 2012. gadam; attiecībā uz Maltu – līdz 2013. gadam; attiecībā uz Poliju – līdz 2014. gadam un attiecībā uz Latviju – līdz 2015. gadam.

(7) Šo vienošanos noslēdz pirms šīs direktīvas transponēšanas termiņa beigām saskaņā ar attiecīgo juridisko procedūru.

(8) Lai apsaimniekotu iepakojumu un izlietoto iepakojumu, dalībvalstīm jāizveido nodošanas, savākšanas un reģenerācijas sistēmas. Šīm sistēmām jābūt pieejamām visām ieinteresētajām pusēm, un tās saskaņā ar Līgumu jāveido tā, lai izvairītos no atšķirīgas attieksmes pret ievestajiem produktiem un neradītu šķēršļus tirdzniecībai vai konkurences izkropļojumus, kā arī lai garantētu maksimālo iespējamo iepakojuma un izlietotā iepakojuma nodošanu. Jāvairās no atšķirīgas attieksmes pret materiāliem to svāra dēļ. Iepakošanas ķēdes dalībniekiem jāuzņemas dalīta atbildība, lai nodrošinātu to, ka iepakojuma un izlietotā iepakojuma ietekmi uz vidi tā aprites cikla laikā samazina, ciklā iespējams.

(9) Ikgadēji Kopienas mēroga dati par iepakojumu un izlietoto iepakojumu, ieskaitot datus par atkritumiem, ko pārstrādei vai reģenerācijai izved no Kopienas, ir vajadzīgi, lai pārraudzītu šīs direktīvas mērķu īstenošanu. Tam vajadzīga saskaņota ziņojumu iesniegšanas metode un skaidras vadlīnijas datu sniedzējiem.

(10) Komisijai jāpārbauda šīs direktīvas īstenošana un tās ietekme gan uz vidi, gan uz iekšējo tirgu, kā arī jāsniedz par to ziņojums. Šim ziņojumam jāaptver arī jautājumi par pamatprasībām, atkritumu rašanās novēršanas pasākumiem, iespējamo iepakojuma rādītāju, atkritumu rašanās novēršanas plāniem, otrreizējo izmantošanu, ražotāju atbildību un smagajiem metāliem, un vajadzības gadījumā tam jāpievieno priekšlikumi pārskatīšanai.

⁽¹⁾ OV C 103 E, 30.4.2002., 17. lpp.

⁽²⁾ OV C 221, 17.9.2002., 31. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2002. gada 3. septembra atzinums (OV C 272 E, 13.11.2003., 287. lpp.), Padomes 2003. gada 6. marta kopējā nostāja (OV C 107 E, 6.5.2003., 17. lpp.) un Eiropas Parlamenta 2003. gada 2. jūlija nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta). Eiropas Parlamenta 2004. gada 29. janvāra normatīvā rezolūcija un Padomes 2004. gada 26. janvāra lēmums.

⁽⁴⁾ OV L 365, 31.12.1994., 10. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

- (11) Dalībvalstīm jāsekmē attiecīgas patērētāju informēšanas un izglītošanas kampaņas un jāveicina citas preventīvas darbības.
- (12) Papildus mērķiem, kas šajā direktīvā izvirzīti attiecībā uz vidi un iekšējo tirgu, pārstrāde var nodrošināt darba vietas, kuras sabiedrība ir zaudējusi citās nozarēs, un tādejādi palīdzēt novērst izstumšanu no darba tirgus.
- (13) Tā kā dalībvalstis nevar pienācīgi sasniegt iecerētās darbības mērķus, proti, saskaņot valstu mērķus izlietotā iepakojuma pārstrādei, ņemot vērā katras dalībvalsts īpašos apstākļus, un sīkāk precizēt definīcijas, un tāpēc darbības mēroga dēļ tos var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var noteikt pasākumus atbilstoši Līguma 5. pantā izklāstītajam subsidiaritātes principam. Saskaņā ar minētajā pantā izklāstīto proporcionalitātes principu šī direktīva neparedz neko tādu, kas nebūtu samērīgs ar to, kas nepieciešams minēto mērķu sasniegšanai.
- (14) Šīs direktīvas īstenošanai vajadzīgie pasākumi jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību⁽¹⁾.
- (15) Tādēļ attiecīgi jāgroza Direktīva 94/62/EK,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvu 94/62/EK groza šādi:

1. Direktīvas 3. panta 1. punktu papildina ar šādiem daļām:

“Iepakojuma definīcija pamatojas uz kritērijiem, kas norādīti turpmāk. Direktīvas I pielikumā uzskaitītie priekšmeti ļauj gūt priekšstatu par šo kritēriju piemērošanu.

- i) Priekšmetus uzskata par iepakojumu, ja tie atbilst iepriekš minētajai definīcijai, neskarot citas funkcijas, ko šis iepakojums vēl varētu pildīt, izņemot gadījumus, kad šis priekšmets ir produkta neatņemama daļa un tas vajadzīgs, lai ietvertu, atbalstītu vai uzglabātu minēto produktu visu tā kalpošanas laiku, un visas tā sastāvdaļas paredzēts izmantot, patērēt vai atbrīvoties no tām vienlaicīgi.
- ii) Priekšmetus, kas projektēti un paredzēti piepildīšanai tirdzniecības vietā, kā arī vienreizlietojamus priekšmetus, ko piepilda tirdzniecības vietā vai kas projektēti un paredzēti piepildīšanai tirdzniecības vietā, uzskata par iepakojumu, ja tie pilda iepakojuma funkcijas.

- iii) Iepakojuma sastāvdaļas un palīgelementus, kas iekļauti iepakojumā, uzskata par tā iepakojuma daļu, kurā tie ir iekļauti. Palīgelementus, kas piekārti vai piestiprināti tieši produktam un pilda iepakojuma funkciju, uzskata par iepakojumu, izņemot gadījumus, kad tie ir minētā produkta neatņemama daļa un visas to sastāvdaļas paredzēts patērēt vai atbrīvoties no tām vienlaicīgi.

Komisija saskaņā ar 21. pantā minēto procedūru izvērtē un vajadzības gadījumā pārskata I pielikumā ietvertos piemērus, kas ilustrē iepakojuma definīciju. Pirmām kārtām to dara attiecībā uz šādiem priekšmetiem: CD un video kasešu apvalki, puķu podi, ar elastīgu materiālu aptītas tūbiņas un cilindrī, pašlīmējošo etiķešu aizsargpapīrs un iesaiņojamo papīrs.”

2. Direktīvas 4. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“4. pants

Novēršana

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka papildus tiem pasākumiem, kas izlietotā iepakojuma atkritumu rašanās novēršanai veikti saskaņā ar 9. pantu, īsteno arī citus preventīvos pasākumus.

Šādi papildpasākumi var ietvert valsts programmas, projektus ražotāju atbildības ieviešanai, lai mazinātu iepakojuma ietekmi uz vidi, vai līdzīgus pasākumus, kas pieņemti, vajadzības gadījumā apspriežoties ar uzņēmējiem, un kas domāti, lai apkopotu un izmantotu daudzās iniciatīvas, kas attiecībā uz novēršanu īstentās dalībvalstīs. Tie atbilst šīs direktīvas 1. panta 1. punktā noteiktajiem mērķiem.

2. Komisija palīdz sekmēt novēršanu, saskaņā ar 10. pantu veicinot atbilstīgu Eiropas standartu izveidi. Šo standartu mērķis ir saskaņā ar 9. un 10. pantu samazināt iepakojuma ietekmi uz vidi.

3. Attiecīgā gadījumā Komisija iesniedz priekšlikumus pasākumiem, kas stiprinātu un papildinātu pamatprasību izpildi un nodrošinātu to, ka jaunu iepakojumu laiž tirgū tikai tad, ja ražotājs ir veicis visus vajadzīgos pasākumus, lai, nekaitējot iepakojuma pamatfunkcijām, samazinātu tā ietekmi uz vidi.”

3. Direktīvas 6. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“6. pants

Reģenerācija un pārstrāde

1. Saskaņā ar šīs direktīvas prasībām dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai visā savā teritorijā sasniegtu šādus mērķus:

- a) ne vēlāk kā līdz 2001. gada 30. jūnijam mazākais 50 svara % un lielākais 65 svara % no izlietotā iepakojuma reģenerē vai sadedzina atkritumu sadedzināšanas iekārtās ar enerģijas reģenerāciju;

⁽¹⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

- b) ne vēlāk kā līdz 2008. gada 31. decembrim mazākais 60 svara % no izlietotā iepakojuma reģenerē vai sadedzina atkritumu sadedzināšanas iekārtās ar enerģijas reģenerāciju;
- c) ne vēlāk kā līdz 2001. gada 30. jūnijam pārstrādā mazākais 25 svara % un lielākais 45 svara % no kopējā iepakojuma materiālu daudzuma, ko satur izlietotais iepakojums, un mazākais 15 svara % no katra iepakojuma materiāla;
- d) ne vēlāk kā līdz 2008. gada 31. decembrim pārstrādā mazākais 55 svara % un lielākais 80 svara % no izlietotā iepakojuma;
- e) ne vēlāk kā līdz 2008. gada 31. decembrim attiecībā uz materiāliem, ko satur izlietotais iepakojums, sasniedz šādus minimālos pārstrādes mērķus:
- i) 60 svara % attiecībā uz stiklu;
 - ii) 60 svara % attiecībā uz papīru un kartonu;
 - iii) 50 svara % attiecībā uz metālu;
 - iv) 22,5 svara % attiecībā uz plastmasu, skaitot tikai to materiālu, kura pārstrādes rezultātā atkal rodas plastmasa;
 - v) 15 svara % attiecībā uz koku.

2. Izlietoto iepakojumu, ko izved no Kopienas saskaņā ar Padomes Regulām (EEK) Nr. 259/93 (*), (EK) Nr. 1420/1999 (**), un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1547/1999 (***), uzskata par atbilstošu 1. punktā noteiktajām saistībām un mērķiem tikai tad, ja ir pamatoti pierādījumi, ka reģenerācijas un/vai pārstrādes darbības veiktas saskaņā ar nosacījumiem, kas ir kopumā ekvivalenti tiem nosacījumiem, kuri paredzēti attiecīgajos Kopienas tiesību aktos.

3. Vajadzības gadījumā dalībvalstis veicina enerģijas reģenerāciju, ja vides apsvērumu, kā arī izmaksu un ieguvumu ziņā tā ir vēlamāka nekā materiālu pārstrāde. To var izdarīt, ņemot vērā pietiekamu rezervi starp valsts pārstrādes un reģenerācijas mērķiem.

4. Attiecīgā gadījumā dalībvalstis mudina iepakojuma vai citu izstrādājumu ražošanā izmantot materiālus, kas iegūti, pārstrādājot izlietoto iepakojumu:

- a) uzlabojot tirgus nosacījumus šiem materiāliem;
- b) pārskatot pašreizējos noteikumus, kas kavē minēto materiālu izmantošanu.

5. Ne vēlāk kā līdz 2007. gada 31. decembrim Eiropas Parlaments un Padome, pieņemot lēmumu pēc Komisijas priekšlikuma ar kvalificētu balsu vairākumu, nosaka mērķus

trešajam piecu gadu posmam no 2009. gada līdz 2014. gadam, pamatojoties uz praktisko pieredzi, kas gūta dalībvalstīs, sasniedzot 1. punktā noteiktos mērķus, un uz zinātniskās pētniecības un tādu novērtēšanas paņēmieni rezultātiem kā aprites cikla novērtējums un izmaksu un ieguvumu analīze.

Šo procedūru atkārtoti ik pēc pieciem gadiem.

6. Dalībvalstis publicē 1. punktā minētos pasākumus un mērķus, un attiecībā uz tiem īsteno informēšanas kampaņu plašai sabiedrībai un uzņēmējiem.

7. Grieķija, Īrija un Portugāle sava īpaša stāvokļa dēļ, proti, attiecīgi, daudzo mazo salu dēļ, lauku vai kalnu apvidu dēļ, kā arī pašreizējā zemā iepakojuma patēriņa līmeņa dēļ var nolemt:

- a) ne vēlāk kā līdz 2001. gada 30. jūnijam sasniegt zemākus rezultātus nekā noteikts 1. punkta a) un c) apakšpunktā, tomēr sasniedzot vismaz 25 % attiecībā uz reģenerāciju vai sadedzināšanu atkritumu sadedzināšanas iekārtās ar enerģijas reģenerāciju;
- b) tajā pašā laikā atlikt 1. punkta a) un c) apakšpunktā noteikto mērķu sasniegšanu uz vēlāku termiņu, kas tomēr nav vēlāks par 2005. gada 31. decembri;
- c) atlikt 1. punkta b), d) un e) apakšpunktā minēto mērķu sasniegšanu līdz pašu noteiktam datumam, kas tomēr nav vēlāks par 2011. gada 31. decembri.

8. Komisija pēc iespējas ātrāk un ne vēlāk kā 2005. gada 30. jūnijā iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanas norisi un tās ietekmi uz vidi, kā arī uz iekšējā tirgus darbību. Šajā ziņojumā ņem vērā katras dalībvalsts īpašos apstākļus. Ziņojumā ietver:

- a) pamatprasību efektivitātes, īstenošanas un izpildes novērtējumu;
- b) papildu novērtēšanas pasākumus, lai samazinātu iepakojuma ietekmi uz vidi, ciktāl tas iespējams, netraucējot tā pamatfunkcijām;
- c) iespējamo tāda iepakojuma indikatora izveidi, kas norāda tā ietekmi uz vidi, lai izlietotā iepakojuma atkritumu rašanos varētu novērst vienkāršāk un efektīvāk;
- d) izlietotā iepakojuma atkritumu rašanās novērtēšanas plānus;
- e) otrreizējās izmantošanas un jo īpaši otrreizējās izmantošanas un pārstrādes izmaksu un labumu salīdzināšanas veicināšanu;
- f) ražotāju atbildību, tostarp tās finanšu aspektus;
- g) centienus līdz 2010. gadam arvien samazināt un piemērotos gadījumos visbeidzot pakāpeniski pārtraukt smago metālu un citu bīstamu vielu izmantošanu iepakojumā.

Šim ziņojumam vajadzības gadījumā pievieno priekšlikumus šīs direktīvas attiecīgo noteikumu pārskatīšanai, ja vien līdz tam laikam šādi priekšlikumi jau nav iesniegti.

9. Šajā ziņojumā pievēršas 8. punktā minētajiem jautājumiem, kā arī citiem būtiskiem jautājumiem, kas saistīti ar Sesto rīcības programmu vides jomā, īpaši ar tematisko stratēģiju pārstrādei un tematisko stratēģiju resursu ilgstošai izmantošanai.

Komisija un dalībvalstis vajadzības gadījumā veicina pētījumus un izmēģinājuma projektus attiecībā uz 8. punkta b), c), d), e) un f) apakšpunktu un citām darbībām atkritumu rašanās novēršanai.

10. Dalībvalstīm, kas jau ir noteikušas programmas, kuras pārsniedz 1. punktā paredzētos maksimālos mērķus, vai gata-vojas tādas noteikt un kas šim nolūkam nodrošina piemērotu pārstrādes un reģenerācijas jaudu, atļauj to darīt, lai panāktu augstu vides aizsardzības līmeni, ar nosacījumu, ka šie pasākumi netraucē iekšējā tirgus darbību un neietekmē citu dalībvalstu atbilstību šai direktīvai. Dalībvalstis informē Komisiju par šādiem pasākumiem. Komisija apstiprina šos pasākumus pēc tam, kad tā, sadarbojoties ar dalībvalstīm, ir pārbaudījusi, vai tie atbilst iepriekš minētajiem apsvērumiem un vai tie nav patvaļīgas diskriminācijas vai slēptas dalībvalstu savstarpējās tirdzniecības ierobežošanas līdzekļi.

(*) OV L 30, 6.2.1993., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 2557/2001 (OV L 349, 31.12.2001., 1. lpp.).

(**) OV L 166, 1.7.1999., 6. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 2118/2003 (OV L 318, 3.12.2003., 5. lpp.).

(***) OV L 185, 17.7.1999., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2118/2003.”

4. Direktīvas 8. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Lai veicinātu savākšanu, otrreizēju izmantošanu un reģenerāciju, tostarp pārstrādi, uz iepakojuma tā identifikācijai un klasifikācijai, ko veic attiecīgie ražotāji, pamatojoties uz Komisijas Lēmumu 97/129/EK (*)

(*) OV L 50, 20.2.1997., 28. lpp.”

5. Direktīvas 13. pantam pievieno šādu daļu:

“Dalībvalstis veicina arī patērētāju informēšanas un izglītošanas kampaņas.”

6. Direktīvas 19. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“19. pants

Pielāgošana zinātnes un tehnikas attīstībai

Grozījumus, kas vajadzīgi, lai zinātnes un tehnikas attīstībai pielāgotu identifikācijas sistēmu (kā minēts 8. panta 2. punktā

un 10. panta otrās daļas pēdējā ievilkumā), datu bāzes sistēmas formātus (kā minēts 12. panta 3. punktā un III pielikumā), kā arī iepakojuma definīciju paskaidrojošos piemērus (kā minēts I pielikumā), pieņem saskaņā ar 21. panta 2. punktā minēto procedūru.”

7. Direktīvas 20. panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Komisija saskaņā ar 21. pantā paredzēto procedūru nosaka tehniskus pasākumus, kas vajadzīgi, lai pārvarētu grūtības, kas rodas, piemērojot šīs direktīvas noteikumus, jo īpaši attiecībā uz inertiem iepakojuma materiāliem, kas Eiropas Savienībā laisti tirgū ļoti nelielos apjomos (t.i., apmēram 0,1 svara %), medicīnas ierīču un farmaceitisko produktu primāro iepakojumu, maziem iepakojumiem un luksus iepakojumu.”

8. Direktīvas 21. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“21. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja.

2. Ja atsauca uz šo punktu, tad piemēro Lēmuma 1999/468/EK (*)

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā noteiktais termiņš ir trīs mēneši.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

(*) OV L 184, 17.7.1999., 23.. lpp.”

9. Direktīvas 22. pantā iekļauj šādu punktu:

“3. a Ja ir sasniegti 6. pantā izklāstītie mērķi, dalībvalstis var transponēt 7. panta noteikumus, vienojoties ar attiecīgajām kompetentajām iestādēm un tautsaimniecības nozarēm.

Tādi nolīgumi atbilst šādām prasībām:

a) nolīgumi ir izpildāmi;

b) nolīgumos precizē konkrētus mērķus un to izpildes termiņus;

c) nolīgumos publicē valsts oficiālajā vēstnesī vai citā sabiedrībai tikpat pieejamā oficiālā dokumentā un nosūta Komisijai;

d) sasniegtos rezultātus regulāri uzrauga, par tiem ziņo kompetentajām iestādēm un Komisijai, un tos dara zināmus atklātībai saskaņā ar nolīgumā izklāstītajiem nosacījumiem;

e) kompetentās iestādes nodrošina saskaņā ar attiecīgo nolīgumu sasniegto rezultātu izvērtējumu;

- f) nolīgumu neievērošanas gadījumos dalībvalstis ar normatīviem vai administratīviem pasākumiem īsteno attiecīgos šīs direktīvas noteikumus.”

3. pants

Šī direktīva stājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

10. Direktīvas I pielikumu aizstāj ar pielikumu, kas ir šīs direktīvas pielikumā.

4. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

2. pants

Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz 2005. gada 18. augustam. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Strasbūrā, 2004. gada 11. februārī

Dalībvalstis, pieņemot šos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

Eiropas Parlamenta vārdā —

priekšsēdētājs

P. COX

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

M. McDOWELL

PIELIKUMS

“PIELIKUMS

ILUSTRATĪVI PIEMĒRI DIREKTĪVAS 3. PANTA 1. PUNKTĀ MINĒTAJIEM KRITĒRIJIEM

Kritēriju i) paskaidrojošie piemēri

Iepakojums

Saldumu kārbas

CD apvalku iesaiņojuma plēve

Priekšmeti, kas nav iepakojums

Puķu podi, kuros augi paliek visā veģetācijas laikā

Darbarīku kastes

Tējas maisiņi

Siera vaska slāņi

Desu apvalki

Kritēriju ii) paskaidrojošie piemēri

Iepakojums, kas projektēts un paredzēts papildīšanai tirdzniecības vietā

Papīra vai plastmasas iepirkumu maisiņi

Vienreizlietojamie šķīvji un tases

Iesaiņojamā plēve

Sviestmaižu maisiņi

Alumīnija folija

Priekšmeti, kas nav iepakojums

Maisītājs

Vienreizlietojamie galda piederumi

Kritēriju iii) paskaidrojošie piemēri

Iepakojums

Etiķetes, ko piekar vai piestiprina tieši produktam

Iepakojuma daļas

Skropstu tušas birstīte, kas ir daļa no iepakojuma vāciņa

Lipīgās etiķetes, kas piestiprinātas citam iepakojumam

Skavas

Plastmasas uznavas

Dozators, kas ir daļa no mazgāšanas līdzekļu iepakojuma vāciņa.”
